

КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

УКАЗАНИЯ

относно тълкуването на правомощията и представителната власт на квестора съгласно Кодекса за застраховането, както и за тълкуването на чл. 37, ал. 2 от Кодекса за застраховането

На основание чл. 13, ал. 1, т. 4 от Закона за Комисията за финансов надзор Комисията за финансов надзор (КФН) дава следните указания относно тълкуването на правомощията и представителната власт на квестора съгласно Кодекса за застраховането, както и за тълкуването на чл. 37, ал. 2 от Кодекса за застраховането:

Съгласно чл. 311, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) с назначаването на квестор всички правомощия на управителния и контролен орган на застрахователя се преустановяват и се упражняват от квестора, доколкото в акта за назначаването му не са предвидени ограничения. Съгласно ал. 3 на същия член, действия и сделки, извършени от името и за сметка на застрахователя без предварителното упълномощаване от квестора, са нищожни. Квесторът, съгласно чл. 311, ал. 5 от КЗ, има неограничен достъп и контрол до помещенията на застрахователя, до счетоводната и друга документация и до неговото имущество, а в съответствие с ал. 8 от същия член има правомощие да свиква общото събрание на застрахователя и да определя неговия дневен ред, освен в случаите, когато общото събрание се свиква за вземане на решение за прекратяване на застрахователя. По искане на квестора прокуратурата и органите на МВР са длъжни да му оказват съдействие за упражняване на неговите правомощия.

В съответствие с чл. 37, ал. 2 от КЗ отнемането на лиценза на застрахователя не го освобождава от задълженията по вече сключени договори.

Посочените правомощия на квестора, тяхното упражняване или неупражняване по никакъв начин не възпрепятстват правото на трети лица да се удовлетворят от банкови гаранции, учредени от застрахователя в тяхна полза в съответствие с условията, предвидени в гаранцията. Член 442 от Търговския закон еднозначно определя, че с банковата гаранция банката писмено се задължава да заплати на посоченото в гаранцията лице определена сума пари съобразно условията, дадени в нея.

В случаите на учредяване на безусловна, неделима, безсрочна и неотменима банкова гаранция от застрахователя, която служи за обезпечаване на регресните права на други лица и ако друго не е предвидено изрично в издадената гаранция, съгласието на застрахователя не е необходимо. Посоченото произтича от обезпечителния характер на банковата гаранция, която би следвало да служи на оправомощените лица, дори и против волята на наредителя.

Евентуални откази за плащане по издадена банкова гаранция не се отразяват на съществуващите задължения за плащане на обезщетенията по застрахователни договори, както и на задълженията, поети от застрахователя по силата на членството в юридически лица с нестопанска цел или в съответствие с международни актове, които имат отношение към неговата дейност.

В случай, че банковата гаранция, по която са отказани плащания, е била учредена в полза на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, с цел обезпечаване на плащане по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите за чужбина, Бюрото следва да изпълни своите задължения за обезпечаване на вземанията на съответното бюро от държава-членка на

системата „Зелена карта” в съответствие с чл. 6 от Вътрешните правила на Съвета на бюрата, след което да се удовлетвори за сметка на банковата гаранция.

Настоящите указания са приети с решение по протокол № 12 от 15.03.2006 г. на заседание на Комисията за финансов надзор.